

Lieta T-192/08

Transnational Company “Kazchrome” AO

un

ENRC Marketing AG

pret

Eiropas Savienības Padomi

Dempings — Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Ķīnas, Ēģiptes, Kazahstānas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports — Cēloņsakarība — Kopienas intereses — Sadarbības neesamība — Pieejamie dati — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu

Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 25. oktobra spriedums . . . . . II - 7459

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Cēloņsakarības noteikšana — Kritēriji*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. panta 6. un 7. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 6. un 7. punkts)
2. *Starptautiskie nolīgumi — Līgums par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu — 1994. gada GATT — Tieša iedarbība — Neesamība — Neiespējamība atsaukties uz PTO līgumiem, lai apstrīdētu Kopienas akta tiesiskumu — Izņēmumi — Kopienu akts, kas paredzēts to izpildei vai uz tiem skaidri un precīzi atsaucas*
(EKL 230. pants; 1994. gada Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību)

3. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Iestāžu rīcības brīvība — Pārbaude tiesā — Robežas*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. pants un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 3. pants)
4. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Cēloņsakarības noteikšana — Iestāžu pienākumi*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. panta 7. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts)
5. *Savienības tiesības — Principi — Tiesības uz aizstāvību — Ievērošana administratīvajos procesos — Antidempings*
6. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Cēloņsakarības noteikšana — Iestāžu pienākumi*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. panta 7. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts)
7. *Tiesvedība — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Strīda priekšmeta noteikšana — Kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem — Vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie pievienoti prasības pieteikumam — Nepieņemamība*
(Tiesas Statūtu 21. panta pirmā daļa un 53. panta pirmā daļa; Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts)
8. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Kopienų interešu izvērtēšana — Tādu ziņu ņemšana vērā, kas attiecas uz laiku pēc izmeklēšanas — Pielaujamība*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 6. panta 1. punkts un 21. panta 1. punkts, kā arī Padomes Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 1. punkts un 21. panta 1. punkts)
9. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Kopienų interešu izvērtēšana — Iestāžu rīcības brīvība — Vērā ņemami fakti*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 21. panta 1. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 21. panta 1. punkts)
10. *Iestāžu akti — Pamatojums — Pienākums — Apjoms — Regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumus*
(EKL 253. pants)

11. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Izmeklēšanas norise — Pieejamie dati — Iespēja tos izmantot pārbaudes apmeklējuma atcelšanas gadījumā (Padomes Regulas Nr. 384/96 18. panta 1. un 3. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 18. panta 1. un 3. punkts)*
12. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Komisijas pienākuma pārbaudīt ieinteresēto personu sniegto ziņu pareizību apjoms — Informācija, kas sniegta tāda uzņēmuma statusa piešķiršanas ietvaros, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos — Iekļaušana (Padomes Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts, 6. panta 8. punkts un 16. panta 1. punkts, kā arī Padomes Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts, 6. panta 8. punkts un 16. panta 1. punkts)*
13. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Kopienų interešu izvērtēšana — Tiesību uz aizstāvību pārkāpums — Ietekmes uz regulas, ar ko nosaka galīgo maksājumu, tiesiskumu neesamība — Nosacījumi (Padomes Regulas Nr. 384/96 3. panta 7. punkts un Padomes Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts)*

1. No Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. panta 6. punkta (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 6. punkts) izriet, ka iestādēm jāpierāda, ka imports par dempinga cenām rada būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, ņemot vērā tā apjomu un cenas līmeni (attiecināšanas analīze). Tālāk no šīs pašas pamatregulas 3. panta 7. punkta (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts) izriet, ka iestādēm, no vienas puses, jāpārbauda visi citi zināmie faktori, kuri radīja zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei tai pat laikā, kad imports

par dempinga cenām, un, no otras puses, jānodrošina, lai šo citu faktoru radītie zaudējumi netiktu attiecināti uz šo importu (neattiecināšanas analīze).

Šo normu mērķis ir nodrošināt, lai iestādes nodalītu un nošķirtu importa par dempinga cenām kaitējošo ietekmi no citu faktoru kaitējošās ietekmes.

Tāpēc zināmos apstākļos ir jāveic šo faktoru kopēja analīze. Tā tas ir tostarp tad, ja iestādes pēc individuālas analīzes secina, ka katrs no šiem citiem faktoriem ir negatīvi ietekmējis Kopienas ražošanas nozares stāvokli, bet šī ietekme nevar tikt uzskatīta par būtisku.

ir sistemātiski jāanalizē katra Kopienas ražotāja individuālā situācija.

(sal. ar 30., 31., 37., 41.–45., 88., 180., 194., 195. un 209. punktu)

Cēloņsakarības pastāvēšanas analīze katrā ziņā nav jāveic Kopienas ražošanas nozares līmenī kopumā, jo tādējādi nevarētu tikt ņemti vērā zaudējumi, kurus vienam pašam Kopienas ražotājam radījis cits faktors, kas nav imports par dempinga cenām. Iestādēm, no vienas puses, jāpārbauda visi citi zināmie faktori, kuri rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei tai pat laikā, kad imports par dempinga cenām, un, no otras puses, jānodrošina, lai šo citu faktoru radītie zaudējumi netiktu attiecināti uz šo importu. Pamatregulas 3. panta 7. punktā nav precizēts, ka šai pārbaudē var ņemt vērā vienīgi zaudējumus, kurus citi faktori radījuši Kopienas ražošanas nozarei kopumā. Līdz ar to ir iespējams, ka atsevišķam Kopienas ražotājam faktora, kurš nav imports par dempinga cenām, nodarītie zaudējumi ir jāņem vērā, ja tie ir veicinājuši zaudējumus, kuri ir novēroti attiecībā uz Kopienas ražošanas nozari kopumā. Taču šāda iespējamība nenozīmē, ka iestādēm

2. Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) līgumi, ņemot vērā to raksturu un struktūru, principā nav ietverti to normu vidū, atbilstoši kurām Savienības tiesa pārbauda Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskumu saskaņā ar EKL 230. panta pirmo daļu. Tomēr gadījumā, ja Kopiena ir gribējusi izpildīt konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Savienības tiesību akts tieši atsauca uz konkrētām PTO līgumu normām, Savienības tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Savienības tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus. Tā tas ir Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 gadījumā, kuras mērķis ir transponēt Savienības tiesībās, cik vien iespējams, normas, kas ir ietvertas 1994. gada antidempinga nolīgumā. Turklāt, lai gan PTO strīdu noregulēšanas institūcijas pieņemtā antidempinga nolīguma interpretācija

nav saistoša Vispārējai tiesai tās vērtējumā par piemērošanas regulas spēkā esamību, nekas neliedz Vispārējai tiesai uz to atsaukties, ja ir jāveic pamatregulas tiesību normas interpretācija.

(sal. ar 32., 33. un 36. punktu)

3. Jautājums par to, vai Kopienas ražošanas nozare ir cietusi zaudējumus un vai tie ir attiecināmi uz importu par dempinga cenām, kā arī par to, vai citi zināmi faktori ir veicinājuši Kopienas ražošanas nozares ciestus zaudējumus, ietver sarežģītu ekonomisku jautājumu novērtējumu, attiecībā uz ko iestādēm ir plaša rīcības brīvība. No tā izriet, ka Savienības tiesas veiktajai iestāžu vērtējuma pārbaudei ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ievēroti procesa noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acimredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras.

(sal. ar 51., 90. un 164. punktu)

4. Nevar apgalvot, ka analīzes par cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Kopienas ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem balstīšana uz teorētisko nominālo izmantošanas jaudu,

nevis uz reālo izmantošanas jaudu, katrā ziņā ir pretrunā neattiecināšanas noteikumam. Lai gan ražošanas līdzekļu pārdales uz citu tirgu rezultātā katrā ziņā jātiek koriģētiem datiem par ražošanas jaudu, šiem datiem nav jāatspoguļo visas ražošanas iekārtu darbības apturēšanas. Gluži pretēji, šādos apstākļos iestādēm jānodrošina Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. panta 7. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts) paredzēto pienākumu ievērošana un jāveic pienācīga neattiecināšanas analīze, kurai jānodala un jānošķir zaudējumi, kurus vajadzības gadījumā radījusi šī ražošanas pagaidu apturēšana, no zaudējumiem, kurus radījis imports par dempinga cenām.

(sal. ar 105. un 109. punktu)

5. Prasības, kas izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas, ir jāievēro ne tikai procedūrās, kuru rezultātā var piemērot sankcijas, bet arī tajās izmeklēšanas procedūrās, kas notiek pirms antidempinga regulu pieņemšanas, kas var skart attiecīgos uzņēmumus tieši un individuāli un radīt tiem nelabvēlīgas sekas. It īpaši ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvajā procesā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu

un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un zaudējumiem, kas tā dēļ radušies.

Runājot par neatbilstībām un anomālijām, kas ietekmē galvenos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata tiek plānots noteikt pagaidu antidempinga maksājumus, ieinteresētā persona nevar sajaukt savu tiesību uz aizstāvību neievērošanu ar tādu materiālu kļūdu pastāvēšanu, kuras var ietekmēt regulas par galīgo antidempinga maksājumu noteikšanu tiesiskumu. Šāds apstāklis nemaz nepierāda, ka Komisija būtu pārkāpusi minētās tiesības. Katrā ziņā tiesību uz aizstāvību ievērošana nemaz neprasa, lai iestādes atbildētu uz visiem ražotāja eksportētāja procedūras laikā izvirzītajiem argumentiem, bet vienīgi to, lai ieinteresētajām personām būtu iespēja lietderīgi aizstāvēt savas intereses.

(sal. ar 110., 319., 321., 326., 327. un 332. punktu)

6. Iestādes, nenodalīdamas un nenošķirdamas Kopienas ražošanas nozares ievērojamo ieguldījumu sekas izmeklēšanas laikposmā no importa par dempinga cenām sekām, pārkāpj Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. panta 7. punktu

(tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts). Tas pats attiecas uz iestāžu vērtējuma neveikšanu par atsevišķu Kopienas ražotāju rentabilitātes trūkuma ietekmi uz visu Kopienas ražošanas nozari kopumā.

Tomēr šāds pārkāpums ir pamats piemērošanas regulas, kā, piemēram, Regula Nr. 172/2008, atcelšanai vienīgi tad, ja tas var likt apšaubīt tās tiesiskumu, tādējādi atņemot spēku visai iestāžu veiktajai cēloņsakarības analīzei. Tas tā nav, ja minētie ieguldījumi nav būtiski veicinājuši zaudējumus, ko Kopienas ražošanas nozare ir cietusi izmeklēšanas laikposmā.

(sal. ar 116., 119., 120., 180.–182. un 211. punktu)

7. Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu Statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam, prasītāja prasījumiem un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu

pieņemt lēmumu par attiecīgo prasību. Tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības nodrošināšanas nolūkā, lai prasības pieteikums būtu pieņemams, galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem tas balstīts, jāizriet, vismaz īsumā, bet loģiski un saprotami, no paša prasības pieteikuma teksta. Lai arī prasības pieteikuma pamata daļu konkrētos punktos var pamatot un papildināt ar atsauci uz izrakstiem no prasības pieteikumam pievienotiem dokumentiem, vispārēja atsauce uz citiem, kaut arī prasības pieteikumam pievienotiem dokumentiem, nevar labot prasības pieteikumā ietveramo juridiskās argumentācijas pamatelementu neesamību.

un aizliegums ņemt vērā pēc izmeklēšanas radušos apstākļus ir paredzēti, lai garantētu, ka izmeklēšanas rezultāti ir reprezentatīvi un ticami. Minētajā 6. panta 1. punktā paredzētais izmeklēšanas laikposms ir paredzēts, lai garantētu, ka apstākļus, pamatojoties uz kuriem ir konstatēts dempings un kaitējums, neietekmē attiecīgo ražotāju rīcība pēc antidempinga procedūras uzsākšanas un ka tādējādi ar procedūras beigās uzlikto galīgo maksājumu faktiski tiek segti ar dempingu radītie zaudējumi.

(sal. ar 212. punktu)

8. Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 6. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 1. punkts) nav piemērojams Kopienas interešu pastāvēšanas konstatēšanai, kā to paredz šīs pamatregulas 21. panta 1. punkts (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 21. panta 1. punkts), un tas nozīmē, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma šīs konstatēšanas ietvaros var tikt ņemti vērā. Izmeklēšanas laikposma noteikšana

Turklāt, pirmām kārtām, minētās pamatregulas 21. pants neietver nekādus ierobežojumus laikā attiecībā uz datiem, kurus iestādes var ņemt vērā, nosakot Kopienas interešu pastāvēšanu. Otrām kārtām, Kopienas interešu pārbaude prasa gan Kopienas ražošanas nozares un citās iesaistītajās interesēs paredzēto pasākumu piemērošanas, gan to nepiemērošanas sagaidāmo seku vērtējumu. Šāds vērtējums paredz uz hipotēzēm par nākotnes notikumiem paredzētu prognozi, kas ietver sarežģītu ekonomisko situāciju vērtējumu. Komisijai attiecībā uz šādu vērtējumu ir plaša rīcības brīvība un tāpēc Savienības tiesai ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ievēroti procesuālie

noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras.

(sal. ar 221.–224. un 227. punktu)

9. Kopienas interešu novērtēšana Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 21. panta 1. punkta izpratnē (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 21. panta 1. punkts) prasa līdzsvarot dažādu iesaistīto pušu intereses un vispārējās intereses. Komisijai Kopienas interešu novērtēšanā ir plaša rīcības brīvība, kas katrā atsevišķā gadījumā ir jāīsteno atkarībā no visiem atbilstošajiem faktiskajiem apstākļiem. Tomēr agrākam lēmumam, ar kuru tiek izdarīts secinājums, ka antidempinga pasākumiem, kas noteikti identiskas preces no tām pašām valstīm, uz kurām attiecas izmeklēšanas procedūra, importam, nav korektīva efekta, var būt nozīme pamatregulas 21. panta 1. punkta piemērošanas ietvaros, ja tas palīdz pierādīt, ka antidempinga pasākumu noteikšana nav vispārējās interesēs.

(sal. ar 240. un 241. punktu)

10. EKL 253. pantā prasītajā pamatojumā ir skaidri un nepārprotami jāparāda Savienības iestādes, kas ir apstrīdētā akta autors, argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt noteiktā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un Savienības tiesai īstenot pārbaudi. Savukārt iestādēm nav pienākuma pagaidu vai galīgās regulas par antidempinga maksājumiem pamatojumā atbildēt uz visiem faktiem un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā. Tā kā Komisija ir veikusi skaidru un nepārprotamu analīzi par antidempinga pasākumu sekām attiecīgajiem lietotājiem un tā kā Padome ir veikusi īsāku, bet ne mazāk skaidru pārbaudi par antidempinga maksājumu piemērošanas ietekmi uz šiem lietotājiem, šīm iestādēm nevar pārmest nekādu pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

(sal. ar 256. un 257. punktu)

11. Izmeklēšanas jomā antidempinga procesa ietvaros ieinteresētās puses atcelts pārbaudes apmeklējums ir jāskata nevis saistībā ar Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 18. panta 3. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 18. panta 3. punkts), bet gan šī panta 1. punktu

(tagad — Regulas Nr. 1225/2009 18. panta 1. punkts). Pirmkārt, lai gan pārbaudes apmeklējuma atcelšana nav paredzēta pēdējos trīs šīs pamatregulas 18. panta 1. punktā paredzētajos gadījumos, šāda atcelšana jāuzskata — atskaitot nepārvaramas varas gadījumus — par atteikumu sniegt informāciju, kuru Komisija uzskata par nepieciešamu pirmā šajā tiesību normā aprakstītā gadījuma izpratnē. Otrkārt, šīs pamatregulas 18. panta 3. punkts nevar tikt izmantots, lai apietu pienākumu uzņemt pārbaudes apmeklējumu, ja Komisijas dienesti šādu apmeklējumu ir uzskatījuši par nepieciešamu. Ja nav pieejama visas aspektos labākā informācija, tad, protams, saskaņā ar šo noteikumu pieejamo datu izmantošana ir jānoraida tikai tad, ja ieinteresētā puse ir darījusi visu, ko spējusi. Atteikuma uzņemšana pārbaudes apmeklējumu gadījumā nevar uzskatīt, ka ieinteresētā puse būtu darījusi visu, ko spējusi.

pārbaudes apmeklējumu ir pretrunā lojālas un uzcītīgas sadarbības pienākumam, kura ievērošanu tiecas nodrošināt minētās pamatregulas 18. panta 1. punkts.

Visbeidzot, no minētās pamatregulas uzņēmuma analīzes izriet, pirmkārt, ka iestāžu ziņā ir izlemt, vai tās uzskata, ka, lai pārbaudītu ieinteresētās puses sniegto informāciju, tā ir jāapstiprina, veicot pārbaudes apmeklējumu šīs puses telpās, un, otrkārt, gadījumā, ja ieinteresētā puse kavē pašas sniegto datu pārbaudi, vai ir piemērojams pamatregulas 18. panta 1. punkts un var tikt izmantoti pieejamie dati.

(sal. ar 270.–276. punktu)

Tā kā, runājot par pamatregulas 18. panta 1. punkta mērķi, pamatregula nepiešķir Komisijai nekādas izmeklēšanas pilnvaras, kas tai ļautu piespiest sudzībā minētos ražotājus vai eksportētājus piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju, Padome un Komisija ir atkarīgas no ieinteresēto pušu brīvprātīgas sadarbības, iesniedzot nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā. Atteikums uzņemt

12. Tā kā Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 6. panta 8. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 6. panta 8. punkts) nav ietverts nekāds ierobežojums attiecībā uz pienākuma pārbaudīt datus, uz kuriem balstīti iestāžu secinājumi, piemērojamību, šāds pienākums attiecas arī uz informāciju, kuru ieinteresētā puse ir sniegusi saistībā ar pieteikumu piešķirt tāda uzņēmuma statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Turklāt šīs pamatregulas 16. panta 1. punktā

(tagad — Regulas Nr. 1225/2009 16. panta 1. punkts) nav noteikti nekādi ierobežojumi attiecībā uz ieinteresēto pušu telpu apmeklējumu saistībā ar informāciju, kuru Komisija vēlas apstiprināt, ja Komisija apmeklējumu uzskata par lietderīgu. No tā izriet, ka šis otrais noteikums pilnvaro Komisiju apmeklēt ražotāja eksportētāja telpas, lai izskatītu tā pieteikumu par tāda uzņēmuma statusa piešķiršanu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, un pārliecināties par tai sniegtās informācijas pareizību, ja tā to uzskata par nepieciešamu.

papildus šīs pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā prasītajam izvirzītu vēl kādu nosacījumu.

(sal. ar 294.–296. punktu)

Tādējādi tas, ka Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts) nav pieprasīts veikt pārbaudes apmeklējumu tāda ražotāja eksportētāja telpās, kurš ir pieprasījis uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, nenozīmē, ka šāds apmeklējums nevar notikt. Tāpat nevar uzskatīt, ka pārbaudes apmeklējuma organizēšana, izskatot pieteikumu par tāda uzņēmuma statusa piešķiršanu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos,

13. Antidempinga procedūrā iestādēm nav pienākuma pieprasīt Kopienų ražotājiem sniegt paskaidrojumus par to ekonomiskā stāvokļa tendencēm, jo šiem ražotājiem nav jāveic neattiecināšanas analīze atbilstoši Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. panta 7. punktam (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 7. punkts). Šāda analīze toties jāveic iestādēm pagaidu un galīgo secinājumu izdarīšanai. Turklāt, pat pieņemot, ka tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips paredz, ka ražotājiem eksportētājiem jābūt informētiem par galvenajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem tiek plānots noteikt pagaidu maksājumus, šo tiesību neievērošana pati par sevi nevar izraisīt tādas regulas spēkā neesamību, ar kuru ir noteikti galīgie maksājumi, ja šīs regulas pieņemšanas procesā ir labota kļūda, kas tikusi pieļauta attiecīgās regulas par pagaidu maksājumu noteikšanu pieņemšanā.

(sal. ar 314. un 319. punktu)